

punktet for direktivets meddelelse, ikke berøres af direktivets bestemmelser.

I direktivet foretages en nærmere opregning af, hvem der anses som *producent*, og dermed er omfattet af det objektive ansvar. Gruppen af producenter omfatter ud over den egentlige producent således også enhver, der, ved at anbringe sit navn, varemærke m.v. på produktet, udgiver sig for at være producent, samt den, der importerer en vare til EF. Endvidere vil enhver mellemhandler af et produkt, hvis producent ikke kan identificeres, under visse omstændigheder blive anset som producent. Direktivet angiver de begrænsede ansvarsfrihedsgrunde, som en producent vil kunne gøre gældende, herunder bl.a. at defekten først er opstået efter, at produktet er bragt i omsætning.

Efter direktivet påhviler det Kommissionen hvert 5. år at sende Rådet en rapport om gennemførelsen af direktivets bestemmelser og i givet fald forelægge Rådet nødvendige ændringsforslag. I forbindelse med direktivets vedtagelse erklærede Rådet og Kommissionen, at Kommissionen inden den 30. juli 1995 skal forelægge Rådet en rapport om, hvordan forbrugerbeskyttelsen og det fælles markeds funktion påvirkes af domstolens afgørelser om anvendelse af direktivets bestemmelser, samt i givet fald fremsætte forslag til ændringer.

1.4. På nogle nærmere angivne områder er det overladt til de enkelte medlemsstater at træffe nærmere bestemmelser om opfyldelseslovgivningens indhold.

1.4.1. Det er således overladt til de enkelte lande at bestemme, om *landbrugsråvarer*, herunder fiskeriprodukter og produkter hidrørende fra jagt, skal omfattes af reglerne om ansvar for produktskade. Sådanne produkter er ikke omfattet af lovforslaget. Der henvises nærmere til bemærkningerne i 3.6.2.

1.4.2. Endvidere vil de enkelte lande kunne indføre en *ansvarsbegrænsning* på ikke under 70 mill. EF regningsenheder (ECU) for ansvar ved skade forårsaget af identiske produkter. Ansvarsbegrænsningen, der svarer til ca. 560 mill. kr., er ikke foreslået medtaget i lovforslaget. Der henvises nærmere til bemærkningerne nedenfor i nr. 3.8.

1.4.3. Endelig er det overladt til det enkelte land at bestemme, om der skal være ansvar for *udviklingsskader*, dvs. skader forårsaget af en defekt, som det på grundlag af den videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, hvor produktet blev bragt i omsætning, ikke var muligt at opdage. Udviklingsskader omfattes ikke af lovforslagets regler, jf. nedenfor i nr. 3.2.

1.4.4. Vedrørende ansvarsbegrænsningen og udviklingsskaderne skal Kommissionen inden den 30.

juli 1995 udarbejde en rapport til Rådet om erfaringerne i de lande, der har begrænset ansvaret eller har bestemt, at producenten ikke skal være ansvarlig for udviklingsskader. Viser denne rapport, at ansvarsbegrænsningen henholdsvis det manglende ansvar for udviklingsskader har haft en negativ virkning på fællesskabets funktion eller forbrugerbeskyttelsesinteresser, påhviler der Kommissionen og Rådet en særlig forpligtelse til at få afskaffet disse begrænsninger.

1.5. Ifølge direktivets art. 19 skal medlemsstaterne foretage de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af direktivet inden den 30. juli 1988.

Direktivet er implementeret i England, Grækenland og Italien.

Efter den engelske gennemførelseslovgivning er mulighederne i direktivets artikel 15, stk. 1, litra a og b, for at lade det objektive ansvar omfatte også landbrugsråvarer m.v. og udviklingsskader ikke udnyttet. Det samme gælder muligheden for at begrænse ansvaret ved de såkaldte serieskader, jf. artikel 16, stk. 1.

Efter den græske gennemførelseslov omfatter det objektive ansvar heller ikke landbrugsråvarer og udviklingsskader, og det samme gælder efter den italienske gennemførelseslovgivning. Det er oplyst, at Grækenland har benyttet sig af muligheden for begrænsning af ansvaret efter direktivets artikel 16.

I Holland er der fremsat lovforslag til gennemførelse af direktivet. Efter forslaget er der ikke ansvar for udviklingsskader og landbrugsråvarer. Ansvaret foreslås ikke begrænset.

I Forbundsrepublikken er der ligeledes fremsat lovforslag til gennemførelse af direktivet. Heller ikke i den tyske forbundsrepublik foreslås ansvar for producenter af landbrugsråvarer og for udviklingsskader. Ansvaret for serieskader foreslås begrænset til 70 mill. ECU.

I Luxembourg er lovforslag under behandling i parlamentet, der dog foreløbig afventer udviklingen i Belgien og i Frankrig. Efter forslaget er der ansvar både for udviklingsskader og landbrugsråvarer, og ansvaret for serieskader foreslås ikke begrænset.

2. Gældende ret

2.1. Ansvar for producenten

Der findes ikke generelle lovregler i Danmark om produktansvar. De gældende principper er udviklet i retspraksis. Der findes i øvrigt kun relativt få domme om produktansvar. Retstilstanden er søgt beskrevet i den juridiske litteratur.

Ved produktansvar forstås i almindelighed en producents ansvar for skade forvoldt af en farlig egen- skab ved hans produkt.